

Pataki Erzsébet

Decemberi Csoda

Reggel van. Olyan békességes és nyugalmat árasztó. Furcsa, hogy semmi különös nem történt és mégis, mintha megéltem volna a mai napon már millió szép dolgot. Aztán eszembe jut, hogy Advent első vasárnapja van. A csoda elkezdődik. A várakozás arra, hogy testet öltjön a szeretet, hogy a lelkek megtisztuljanak, legalább arra az időre, amíg az ünnep lemossa rólunk a nehéz év fáradalmait, fájdalmait. Ez az ünnep különleges. Olyan valami, ami belülről fakad és oda tér vissza. A lélek ünnepe. Vajon az Ég hány száz csodával lep meg minket ezekben a napokban? Mibe rejti azokat, hogy rátaláljunk? Nem a boltok zsúfolásig megtelt áruiba, vagy luxusajándékok tömkelegeibe. Nem és nem. Ott van egy dallamban, egy csengőszóban, egy gyermek mosolyában, aki rácsodálkozik erre a megváltozott világra. Ha csak kis időre is, de a város mosolyra fakasztja az emberi szíveket. Mi felnőttek is olyanná válunk, mint a gyermek, ha csak pillanatokra is. Az Advent megmutatja, hogy milyennek kellene lennünk a hétköznapiakban is. A Karácsony pedig a csúcspontja,...mutasd meg ember, hogy kell emberként élned, képes vagy rá, mert szeretetre lettél teremtve....

Jóisten leküldte Szent fiát, hogy megtanítsa téged erre, életét adva ezért. Várjuk a Szent Ünnepet örömmel és békével.